

จดหมายจาก.....โลกกว้าง
ถึง.....เด็กน้อยในโลกแคบ



The.. Letter of the world.

To ... The little boy in the
narrow

By.....Musveena



แต่.....

เจ้าตัวน้อยในโลกแคบ.....

ที่คนตัวใหญ่ในโถกกว้างกำลังรอคอย

ด้วยรักและหวังใย.....

อาค...แม่ของเจ้าเอง

บทนำ

ไม่รู้จะเริ่มยังไงดี กับหนังสือเล่มนี้ ที่ตั้งใจจะเขียนเพื่อเก็บไว้ให้ใครคนหนึ่งได้อ่าน เขาคนนั้นอาจไม่เข้าใจอะไรเลยในตอนนี้อย่างไรก็ตามแต่ฉันเชื่อว่าเขาจะสัมผัสได้ถึงความรู้สึกที่ฉันอยากสื่อออกไป เขาอาจเป็นแค่เด็กตัวเล็กๆที่ฉันและเขายังมองไม่เห็นกัน ไม่ได้พูดคุยโต้กัน แต่ทำไมไม่รู้ฉันรู้สึกที่เราเหมือนได้พูดคุยกันตลอดเวลา เรายังคงคอยทักทายกันเราคุยกันผ่านโลกที่ต่างกัน ในโลกนี้มีคนเป็นล้านๆคนที่เคยผ่านช่วงเวลาที่เป็นแม่ และฉันก็เชื่อว่าทุกคนคงเคยมีความรู้สึกเหล่านี้ไม่ต่างกัน ฉันจึงไม่ขอบรรยายอะไรมากมายแต่ที่อยากบอกเอาไว้ก็คือฉันรู้สึกรักและนับถือความเป็นแม่ของผู้หญิงทุกคน

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

จุดเริ่มต้น...ของรอยยิ้ม

1

คนแปลกหน้า.....ที่ผูกพัน

8

ความแตกต่าง.....ที่เข้าใจ

15

Something About.... Us

26

บทส่งท้าย...จากคนที่หัวใจ

40



จุดเริ่มต้น.....ของรอยยิ้ม
ด้วยเหตุนี้.....ทวงรางวัล



จุดเริ่มต้น...ของรอยยิ้ม

ถึงลูกรัก.....

ก่อนสิ่งอื่นใดแม่มีสองคำอยากบอกลูก คำแรกนั้นคือคำว่าขอโทษ ขอโทษนะลูกที่หลายสัปดาห์มานี้แม่อาจจะเครียด ไม่รู้ว่ามันจะส่งผลไปถึงลูกด้วยหรือป่าว ถ้าลูกโตแล้วลูกคงอยากถามแม่ใช่ไหมว่าแม่กำลังเครียดเรื่องอะไรอยู่ แต่ตอนนี้แม่ลูกไม่ถามแม่ก็อยากเล่าให้ลูกฟังแม่กำลังเครียดเรื่องเรียนเพราะแม่ได้รับการบ้านที่หินมากนั่นคือการส่งงานเข้าประกวดกับ โครงการ ประกวดวรรณกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ครั้งที่ 1 ประจำปี 2554 ซึ่งเพื่อนทุกคนในห้องแม่ต่างก็เครียดเหมือนกับแม่นั้นแหละ

ถ้าเป็นเมื่อก่อนแม่อาจไม่เครียดขนาดนี้เพราะความจริงแล้วแม่เองก็เคยฝันอยากเป็นนักเขียนแม่จะเขียนไดอารี่ทุกวัน จนเพื่อนๆต่างลงความเห็นว่แม่ น่าจะเป็นนักเขียนได้ แต่ด้วยอะไรหลายอย่างแม่ก็ยังคงไม่ได้เริ่มอะไรเป็นเรื่องเป็นราว จนต้องกลายเป็นแค่นักอยากเขียนอยู่อย่างนี้ นับตั้งแต่แม่ได้แต่งงานกับพ่อของลูกแม่ก็มีอะไรต้องทำมากมายจนสุดท้ายแม่ก็หยุดเขียนไดอารี่ไปโดยปริยาย จนกลับมาวันนี้ที่ต้องกลับมาแต่งเรื่อง หรือเขียนอะไรๆเยอะๆแบบนี้ อีกครั้งมันเลยเครียด คิดอะไรไม่ออก

แม่ใช้เวลาที่คือนานก็คิด ไม่ออกว่าจะเขียนอะไร
ดี จนวันนั้นวันที่หมอนัดให้แม่ไปตรวจท้อง
หลังจาก ได้รับการตรวจจากภายนอกพยาบาลก็
บอกกับแม่ว่า ตอนนี้ลูกของแม่มีอายุ 20 สัปดาห์
แล้ว หน้าท้องของแม่ยาว 17 เซนติเมตร หมอบอก
ว่าท้องแม่เล็กไปนะ เลยให้แม่ลองชาวค์ดู ฐู๋ใหม่
วินาทีนั้นแม่ตื่นเต้นมากแค่ไหน แม่ตั้งใจที่จะได้
เห็นว่าลูกอยู่ยังไง แม่จะได้รู้ว่าลูกสบายดีหรือ
เปล่า แข็งแรงดีไหมแล้วอีกมากมาย ลึกลับแล้วแม่ก็
แอบลุ้นว่าจะได้เห็นลูกสาวของแม่ แม่อยากได้ลูก
สาว แต่ไม่ว่าลูกจะเป็นหญิงหรือชายแม่ก็รัก นี้
สินะความรู้สึกของคนเป็นแม่ ทั้งๆที่ยังไม่รู้เลยว่า
ลูกจะเป็นอย่างไรแต่แม่ทุกคนก็ได้มอบ

ความรักให้กับลูกไปหมดแล้ว อ้อ...รวม ไปถึงพ่อ
ด้วยเมื่อหมอเรียกแม่เข้าไปในห้องชาวค์ แม่ก็ขึ้นไป
นอนบนเตียง ส่วนพ่อก็เฝ้ามองลูกอยู่ห่างๆ เราจะได้
เจอกันแล้วนะลูก แม่ขอให้ลูกสบายดี เมื่อหมอนำ
กล้องมาวางที่ท้องแม่ แม่ก็เห็นว่าลูกนอนขดตัวอยู่
ในห้องของแม่ ลูกจะอี๋ค้อคใหม่หน้าที่ต้องอยู่ในที่
แคบๆแบบนี้ เมื่อแม่มองดูลูกแม่แล้วมันทำให้
หัวใจของแม่พองโตยังไงไม่รู้ แม่รู้แค่นับจากนี้ไป
แม่ต้องทำใจตัวเองให้กว้าง เพื่อเตรียมรับหน้าที่
ความเป็นแม่ของลูก ลูกอยู่ในนั้นที่แคบๆลูกคงอยาก
บอกแม่ว่าลูกไม่อยากจะให้แม่เป็นคนใจแคบไซ้ใหม่
ลูกไม่อยากจะออกมาเห็นว่า โลกนี้แคบเกิน ไปสำหรับ
ลูกไซ้ใหม่

ไม่ต้องห่วงหรอกนะลูก เมื่อลูกออกมาลูกจะ ได้รู้
ว่าโลกนี้มีกว้างใหญ่นัก แล้วแม่จะเป็นคนที่ทำ
ให้ลูกรู้ว่าการใช้ชีวิตบน โลกกว้างให้ดีและมี
ความสุขนั้นต้องทำยังไง สรุปผลการชีวิตในวัน
นั้น คุณหมอบอกกับแม่ว่าลูกกำลังนอนหลับ
ของแม่อยู่ ลูกสมบูรณ์และแข็งแรงซึ่งคุณหมอชี้
ให้แม่ดูขาเล็กๆทั้งสองข้าง และมีทั้งสองข้างของ
ลูก แต่คุณหมอไม่สามารถบอกได้ว่าลูกเป็น ลูก
สาวหรือลูกชายของแม่ เพราะตอนนี้ลูกของแม่หัว
อยู่บน ก้นอยู่ล่าง ลูกอย่าชนนะเมื่อแม่ใกล้กำหนด
คลอดลูกต้องกลับมาอยู่แบบเดิมนะ นั่นคือเอาหัว
ลงล่างลูกจะ ได้ออกมาแบบปกติ

แล้วลูกค่อยมาชนข้างนอกต่อ สัญญาณะ
ในตอนต้นแม่บอกว่ามีสองคำอยากบอกลูกคำแรก
คือขอโทษ ซึ่งแม่ได้พูดออกไปแล้ว ส่วนคำที่สอง
ก็คือคำว่า ขอบใจ ขอบใจลูกมากนะที่ทำให้
ความเครียดของแม่ได้คลี่คลาย แล้วทำให้แม่ได้
แรงบันดาลใจกลับมาเขียนเรื่องราวเหล่านี้ได้
แม้ว่าเหลือเวลาอีกแค่ไม่กี่วันแต่แม่ก็จะพยายาม
ทำให้ดีที่สุดเท่าที่แม่จะทำได้ แม่อาจไม่ได้รางวัล
ติดอันดับ แต่แม่รู้สึกว่แม่ได้ให้รางวัลแก่ชีวิต
ของแม่ อย่างน้อยเมื่อแม่พูดกับลูกได้และลูก
สามารถเข้าใจสิ่งที่แม่พูดได้ แม่จะบอกกับลูกว่า
แม่เคยเขียน ไดอารี่ถึงลูกส่งเข้าประกวด
ระดับประเทศเลยนะเนี่ย



คนแปลกหน้า.....ที่ผูกพัน

ถึงลูกรัก.....

ตอนนี้ใน โลกแคบๆของลูก ลูกกำลังทำอะไรนะ ส่วนใน โลกกว้างของแม่ตอนนี้ก็เพิ่งเสร็จจากการสอนเด็กนักเรียนหญิงชั้นม.3 อาจจะเหนื่อยหน่อย แต่แม่คิดว่าการที่แม่ได้รับ มือกับเด็กเหล่านี้มัน เหมือนเป็นประสบการณ์ที่แม่จะนำ ไปใช้กับลูกต่อไปนอกจากแม่จะเป็นแม่แล้ว แม่ก็ยังต้องทำหน้าที่เป็นครูคนแรกของลูกด้วย บางครั้งเหมือนเราเป็นคนแปลกหน้าของกันและกันเลยนะ เพราะลูกก็ยังไม่เคยเห็นหน้าแม่ และแม่เองก็ยังไม่เคยเห็นหน้าลูก แต่ความรู้สึกผูกพันของเราสองคน มันเกิดขึ้นตั้งแต่วันแรกที่แม่รู้ว่าลูกอยู่ในห้องแม่ ตอนนั้นลูกอาจเป็นแค่ก้อนเลือดเล็กๆที่ยังไม่มีลมหายใจ แต่แม่ก็รู้สึกว่แม่รักลูกจริงๆเลย

แม่รู้สึกว่แม่ต้องดูแลตัวเองให้ดี ต้องคอยระวังว่าลูกจะเป็นอะไร แล้วมันก็ทำให้แม่รู้ถึงความรู้สึกของคุณยาย นี่สินะที่เขาว่ เราไม่มีทางรับรู้ความรู้สึกรักของแม่ได้อย่างแท้จริง จนกว่าเราจะ ได้เป็นแม่เอง ตอนนั้นคุณยายของลูกก็คงรู้สึกแบบนี้สินะ เขาว่กันว่ลูกจะสามารถรับรู้ความรู้สึกทุกอย่างของแม่ได้ บางครั้งสิ่งเหล่านี้ มันทำให้แม่ไม่กล้าคิดมาก มันทำให้แม่ไม่กล้าท้อแท้ มันทำให้แม่ไม่กล้าทำสิ่งที่ไม่ดี เพราะกลัวว่ลูกออกมาแล้วจะเป็นอย่างนั้นด้วย ลูกรู้ไว้นะ พ่อ-แม่ทุกคนต่างคาดหวังว่จะให้ลูกเป็นคนดี พ่อ-แม่ทุกคนต่างคิดว่าตัวเองจะสามารถเลี้ยงลูกให้เป็นคนดีได้ แม่หวังว่สิ่งดีๆที่แม่ทำ มันจะส่งผลให้ลูกของแม่เป็นเด็กดีนะจ๊ะ

แม่เขียนไว้ในตอนต้นว่าแม่เสร็จจากการสอนนักเรียนชั้นม.3 แต่แม่ไม่ได้เป็นครูอย่างสมบูรณ์หรอกนะ ตอนนี่แม่กำลังเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนยะลา วิทยาลัยของแม่เป็นวิทยาลัยที่มีสโลแกนว่า วิทยาลัยชุมชน แหล่งเรียนรู้ของชุมชน เพื่อชุมชน บางคนที่ไม่รู้อาจมองว่าวิทยาลัยของแม่เป็นวิทยาลัยที่เรียนง่าย จบง่าย แต่ความจริงแล้วไม่ใช่เลยจ๊ะ วิทยาลัยของแม่อาจเป็นแค่วิทยาลัยเล็กๆ แต่ในการเรียน การสอน การให้งาน ไม่ได้เล็กไปกว่าวิทยาลัยอื่นๆเลย ในเรื่องนี้แม่อยากจะสอนลูกว่า ไม่ว่าจะเป็สถานที่ใด หรือเป็นใครคนไหนในโลกนี้ ถ้าหากลูกยังไม่รู้จักเขาดีพอ ลูกอย่าไปตัดสินเขา เพียงเพราะคนเขาพูดกันอย่างนั้น อย่างนี้ จนกว่าลูกจะรู้จักตัวจริงของเขา สักก่อน เข้าใจไหม? เอ่อ**ลูกจะเครียดไหมเนี่ย

แม่เรียนอยู่ปี2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และช่วงนี้แม่ก็อยู่ในช่วงฝึกงาน ซึ่งเพื่อนแม่ส่วนใหญ่จะเลือกในที่ทำงานราชการทั่วไป ส่วนแม่เป็นคนเดียวที่เลือกฝึกงานในโรงเรียน เพราะพ่อของลูกนั่นแหละ ที่จับพลัดจับผลูให้แม่มาฝึกงานที่นี่เพราะพ่ออยากให้แม่ย้ายมาอยู่บ้านพ่อ แต่พ่อก็มีเหตุผลดีๆที่ทำให้แม่ใจอ่อน อาจารย์เคยแนะนำมาว่า หากจะเลือกที่ฝึกงาน ให้เลือกสถานที่ที่เราคิดว่าเราจะทำงานในอนาคต และพ่อของลูกเองก็พูดแบบนี้เหมือนกัน แม่เลยมาอยู่ที่นี่ แต่ในช่วงที่ฝึกงานแม่ก็ต้องกลับไปเรียนตามปกติ นั่นคือวิทยาลัยของแม่จะเปิดเรียนเสาร์-อาทิตย์ ลูกจึงต้องเที่ยวไปเที่ยวมาอยู่เรื่อย

ไม่รู้ว่่าสิ่งเหล่านี้มันจะส่งผลให้ลูกของเป็นคนชอบเที่ยวหรือเปล่าวันนี้แม่ได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนแม่หลายคน ซึ่งแต่ละคนก็โทรมาถามว่าควรว่่างานที่จะส่ง อย่างที่แม่บอกว่่างานนี้ห็นมากสำหรับหลายๆคนรวมทั้งแม่ด้วยแต่แม่ก็ต้องตั้งหน้าตั้งตาทำต่อไป ก็คิดไว้แล้วว่าเอาเป็นของขวัญให้ลูก ได้อ่านตอน โด แม่ก็ต้องทำให้เสร็จ ไม่ว่าเวลา มันจะกระชั้นชิดแค่ไหนก็ตาม ยิ่งลูกก็เป็นกำลังใจให้แม่ด้วยนะ ฮู้—ฮู้ ยิ่ง ใจก็พูดถึงงานแล้วแม่ก็อยากเล่าเรื่องของอาจารย์ผู้มอบงานชิ้นนี้ให้แม่ทำ เทอมนี้แม่ต้องเรียนวิชาการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ทางธุรกิจ มันทำให้แม่ได้ความรู้ที่น่าสนใจมาก โดยเฉพาะอาจารย์ได้สอนการทำ ฮี-บุค (แม่ไม่ขออธิบายให้ลูกฟังตอนนี้ แต่เดี๋ยว โดขึ้นลูกก็จะรู้เอง) อาจารย์มีการสอนที่ทำให้ นักศึกษาได้เปิด โลกกว้างมาก

แต่ผลงานที่อาจารย์ให้ทำเรียก ได้ว่า ได้ใช้สิ่งที่เรียนมา ได้คุ้มสุดๆ บางครั้งงานเหล่านี้มันก็ทำลายความสามารถของเราหลายๆเลย ยิ่ง ใจก็ต้องกล่าวขอบคุณอาจารย์ที่ได้มอบงานชิ้นนี้ให้ นะคะ อีกอย่างลูกรู้ไหมอาจารย์ท่านนี้เคยเป็นที่ปรึกษาทำให้แม่เสมอมา คุยกับอาจารย์แล้วสบายใจ เมื่อแม่สบายใจแม่ก็หวังว่าลูกจะสบายดีนะ

ความแตกต่าง.....ที่เข้าใจ



ความแตกต่าง.....ที่เข้าใจ

ถึงตุกรัก.....

ตอนนี้ใน โลกแคบๆของลูก ลูกกำลังทำอะไร อยู่นะ ส่วนใน โลกกว้างๆของแม่ตอนนี้ก็กำลังนั่ง หน้าจอเขียนจดหมายถึงลูกอยู่ใจ แม่มีเวลาอีกไม่กี่วันแล้วที่จะต้องเขียนจดหมายถึงลูกให้เสร็จ ก่อนวันปีใหม่ วันนี้วันที่ 29/12/2554 อีกแค่ 2 วัน ก็จะขึ้นปีใหม่ ปีนี้เป็นปีมะโรงละ เป็นปีมังกร หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ปีงูใหญ่ ลูกของแม่ก็เป็น ชาวปีมะโรง ไม่รู้ว่าลูกของแม่จะคู่ไหนนะเขาว่ากันว่าเกิดปีไหนก็จะมีนิสัยแบบนั้น มันก็เป็นแค่ ความเชื่อสนุกๆเพราะจริงๆแล้วทุกอย่างมัน ขึ้นอยู่ที่ตัวเรากระทำมากกว่านะจ๊ะ สำหรับ ครอบครัวของเรา นั่นคือ พ่อ-แม่ และลูก ทั้งสาม คนมีความแตกต่างกันมากมาย

ก็ลูกนะปีมังกร แม่ปีจตุ ส่วนคุณพ่อนะปีชวด เห็น ไหมเราแตกต่างกันสุดขีดเลย แต่แม่เชื่อนะว่า ด้วยอะไรหลายๆอย่าง เราจะอยู่กันอย่างแตกต่าง แต่เต็มไปด้วยความเข้าใจ หรืออย่างคนบน โลก กว้างของแม่ชอบพูดว่า แตกต่างแต่ไม่แตกแยกใจ จ๊ะ เราลองมานึกภาพเล่นๆดีกว่าว่าเราทั้งสามคน จะอยู่ด้วยกันแล้วเป็นยังไง แม่ได้ลองไปเปิดดู เว็บไซต์เพื่อลองดูนิสัยของเราสามคน แม่เอามา จาก www.mthai.com (คอลัมน์ผู้หญิง อายากรู้) เขาบอกว่า.....

• ปีมะโรง

ปลื้มความเนียบ ทุกอย่างต้องเพอร์เฟกต์ - บุคลิก น่าเกรงอกเกรงใจ - มีวาสนา บารมีสูง

- มีเสน่ห์ มักเป็นดาวเด่นเสมอ - มีหัวใจแกร่ง และกล้าหาญ - รับผิดชอบสูง - เป็นหัวหน้าคนได้สบาย - จลาศปราดเปรื่อง - มีเพื่อนฝูงติดสอยห้อยตามเพียบ - มีความรู้กว้างขวางมาก - ชอบคนง่าย แต่เลือกมาเป็นคู่ยากมาก - บ่อยครั้งเผด็จการ ชอบควบคุมผู้อื่น - ประสบความสำเร็จเร็ว - รักเกียรติ รักศักดิ์ศรีมาก - หน้าใหญ่ ใจกว้าง - รักอิสระ แต่ก็ มีระเบียบแบบแผน - ชอบท่องเที่ยว ผจญภัย - เจ้าอารมณ์ - ชอบรักษาฟอร์ม ภาพพจน์ต้องดูดีเสมอ - อ่อนไหว จี๋เหงา เศร้าเก่ง โธ่***นี่แค่ส่วนหนึ่งนะ ลูก ไม่รู้ว่าเขาเข้าจริงๆลูกของแม่จะเป็นอย่างนี้หรือเปล่า จี๋ฟอร์มเกิน ไปก็ไม่ดีนะลูก แม่ชอบนะถ้าลูกเป็นคนมีหัวใจแกร่งและกล้าหาญ มีความรู้กว้างขวาง ส่วนอ่อนไหว จี๋เหงา เศร้าเก่ง อันนี้น่าเป็นห่วงแต่จะว่าไปแม่ก็เป็นเหมือนกัน A-A

มาคุยของพ่อกันต่อดีกว่า

ป๊าวด

ปรับตัวได้เก่งในทุกสถานการณ์ - การมดื พุดจูงใจเก่งมาก - ไอ.คิว.เป็นเลิศ - ใครเป็นท่อมเทพมดใจหมดกระเป่า - เห็นวันนี้แสนขยัน แต่พรุ่งนี้อาจนอนจี๋เกียจทั้งวัน - เป็นนักลงทุนที่ชาญฉลาด - มีความทะเยอทะยานสูง - เป็นนักสะสม - เป็นนักช้อปปิ้ง ชอบของลดราคา - เพื่อนมาก ญาติเยอะ - ชอบฟังพาดตนเอง - ไฮเปอร์จัด มาคหนึ่ง แต่ไม่ชอบอยู่นิ่งเฉย - ไม่ชอบความผูกพัน - เก็บความลับเก่ง - เก็บความรู้สึกก็เก่งนะ - เก็บเงินได้ ใช้เงินเป็น - แก้ปัญหาเก่งมาก - แต่แสดงออกทางอารมณ์ไม่เก่ง - ถือผลประโยชน์ตนเป็นสำคัญ - จี๋หวง จี๋หึง - จี๋บัน จี๋ระแวง - ช่างดี ช่างวิจารณ์ -

เมื่อเช้าแม่บอกกับพ่อว่า แม่กำลังเขียนจดหมายถึงลูก แม่เห็นพ่อยิ้ม แต่ลูกรู้ใหม่ว่าพ่อกำลังทำอะไร? พ่อบอกแม่ว่าอย่าจินตนาการเรื่องพ่อให้ลูกฟังเด็ดขาด พ่อบอกให้แม่บอกแต่เรื่องดีๆของพ่อ เพราะพ่อกลัวว่าลูกจะรักแม่มากกว่าพ่อนะสิ แล้วแม่ก็สัญญากับพ่อว่าจะไม่นินทาพ่อเด็ดขาดแต่แม่จะบอกความจริงแก่ลูกทั้งหมดเลยดีไหม? นี่เลยละส่วนหนึ่งของนิยายของพ่อละ แม่จะสาธยายพ้อหอมปากหอมคอนะ...เห็นวันนี้แสนขยัน แต่พรุ่งนี้อาจนอนขี้เกียจทั้งวัน พ่อของลูกละบางวันขยัน-ขยัน บางวันกลับไม่ยอมทำอะไร ^_^

...เพื่อนมาก ญาติเยอะ ทุกที่ที่พ่อไปต้องมีคนรู้จัก อยู่ด้วยเสมอเลยละ..

...เก็บความลับเก่ง บางทีหงุดหงิดใจไม่รู้อะไร

นักหนา

... จี๋หวัง จี๋หิง - จี๋ปิ่น จี๋ระแวง - ช่างติ ช่างวิจารณ์ — อันนี้ไม่ได้ตั้งใจจะเมาท์พ่อนะ แต่บังเอิญว่ามันตรงจริงๆ ตอนแต่งงานกันใหม่ๆนะอย่างนี้เลย แต่ตอนนี้เราต่างเข้าใจกันแล้วละ เรื่องเหล่านี้เลยลดน้อยลง ถ้าพ่อจะมีเพิ่มก็คงเรื่องจี๋หวังและจี๋ระแวง พ่อชอบระแวงว่าแม่จะเดินไม่ระวัง ห้ามนู้นห้ามนี้ เพราะเป็นห่วงลูกไงละ

สุดท้ายแล้วก็ของแม่สินะ

ปิ่นตุ

สุขุม มาดตี ไม่ช่างจ้อ - อคทน ได้อย่างสุดอัศจรรย์

- คงมัน ยากห้วน ไหว - แสนจะอบอุ่นและ

อ่อน โยน - หัวดี๊อ แบบว่าดี๊อเงียบ - หัวเก่า

หัวโบราณ - หัวแข็ง เปลี่ยนแปลงยาก - หัวใจไม่

ง่าย รักคนยาก - รักแล้ว ลืมยาก - แต่ไม่ยอมเสร้าง -

ชอบของเก่าๆ ด้วยละ - กตัญญูเป็นที่หนึ่ง - มี

ความรับผิดชอบสูง - ซื่อสัตย์ น่าเชื่อถือ - รักษา

สัญญาสุดฤทธิ์ - ไม่สนใจความคิดผู้อื่น - ไม่เจ้า

เล่ห์แสนกล - ขยันขันแข็ง - ไม่ค่อยถนัดเรื่องยั่ว

เข้าเกล้ากลอ - เลือกแฟนที่จิตใจ มีใช้หน้าตา - รัก

ครอบครัวมาก -

...นี่ส่วนหนึ่งของแม่ละ อ่านไปบางครั้งก็รู้สึกว่

มันจะเลิกละเลอเกินไป แต่ก็มีส่วนตรง

..สุขุม มาดตี ไม่ช่างจ้อ ...อันนี้ไม่ค่อยใช่แม่เลย
เพราะบอกไว้ก่อนนะ ว่าแม่นะช่างจ้อสุคๆ

.. แสนจะอบอุ่นและอ่อน โยน...อันนี้น่ารัก คูตี
นางฟ้า แม่กำลังรอให้ลูกออกมาพิศูจน์

.. รักแล้ว ลืมยาก ชอบของเก่าๆ ด้วยละ..อันนี้ละ
ใช่เลยเมื่อรักใครแล้ว ไม่มีทางลืมเขาไปตลอด
ชีวิต

.. รักครอบครัวมาก ...ลูกรีบออกมาใช้ครอบครัว
ร่วมกันนะ แม่ก็อยากรู้เหมือนกันว่าตัวเองจะรัก
ครอบครัวที่มีเราสามคนมากแค่ไหน

เมื่อก่อนแม่ก็จะน้อยใจที่ทุกคนในบ้านชอบล้อว่าแม่เกิดปีวัว เพราะวัวนะเชื่องช้าและก็มักต้องถูกจูงจมูกอยู่เสมอ แต่แม่ก็รู้ว่าแม่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ลูกจำไว้ล่ะ ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ล้วนมีมุมที่ดีและดีอยู่อยู่เสมอ อยู่ที่เราจะเลือกมองมากกว่าแม่จึงภูมิใจทุกครั้งที่จะบอกใครต่อใครว่าแม่เกิดปีวัว ลูกว่าววัวมันมีดีตรงไหนรู้ไหม? สำหรับแม่แล้ว... วัว เป็นสัตว์ที่มีความซื่อตรงและเสียสละ เป็นอย่างสูง ไม่ว่าจะตอนมันมีชีวิตอยู่หรือว่าตายไปแล้วก็ตาม ตอนที่มันยังมีชีวิตอยู่มันจะเป็นเพื่อนที่ดีของทุกคน ไม่ว่าจะกับมนุษย์หรือสัตว์ด้วยกันก็ตาม เมื่อลูกออกมาจากโลกแคบๆ นั้นลูกจะได้เห็นวัวในโลกกว้างของแม่ทำงานร่วมกับมนุษย์ และในบางครั้งลูกจะเห็นว่ามันเป็นเพื่อนที่ดีของนกเอี้ยงด้วยละ

นอกจากนี้เมื่อมันตายไปทุกส่วนที่มีอยู่บนร่างกายมัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น เนื้อเราเอาไว้กิน กระดูกต่างๆ สามารถนำมาคั้นน้ำชุปรสชาดีอร่อย หนังของมันเขาก็จะเอานำมาทำเป็นเสื้อหรือที่วางของในสมัยก่อน และบางคนก็นำมาทำหนังตะลุงและอีกมากมายเลยละ เห็น ไหมนอกจากนั้น มูลหรือจี้วัวยังสามารถนำมาทำปุ๋ยได้ด้วยนะ แบบนี้ใจแม่จึงไม่เสียใจที่เกิดปีจลุละ



Something About.... Us

ถึงลูกรัก.....

ตอนนี้ในโลกแคบๆของลูก ลูกกำลังทำอะไร อยู่ล่ะ ส่วนในโลกกว้างๆของแม่ตอนนี้แม่กลับอยากนั่งอยู่ในที่แคบๆ เพื่อทบทวนหลายสิ่งหลายอย่าง ที่เข้ามาในชีวิต และอีกอย่างแม่อยากใช้พื้นที่แคบๆตรงนี้เพื่อคุยกับลูกไง ตอนนี้บนโลกกว้างๆของแม่ฝนกำลังตกปรอยๆเป็นบรรยากาศที่เป็นใจให้แม่ได้เขียนจดหมายถึงลูก แม่กำลังอยู่ในห้องนอน ห้องนอนที่จะเป็นห้องของเราสามคนในอนาคตใจลูก และตอนนี้แม่กำลังฟังเพลงหนึ่ง แม่หวังว่าลูกก็คงได้ยินไปด้วยใช่ไหมลูก มันเพราะหรือเปล่า แต่ทุกครั้งที่มีเพลงนี้มันทำให้แม่คิดถึงเพื่อนๆของแม่ พวกเขาเป็นเพื่อนที่แม่รักมากที่สุดเลยละ

แต่ตอนนี้เราต่างต้องแยกย้ายกันไปตามทางของแต่ละคน เราอาจจะเจอกันบ้างแต่ก็ไม่บ่อยเหมือนเก่า ไม่รู้ทำไมแม่รู้สึกว่แม่รักพวกเขา มาก แม่จะคิดถึงพวกเขาตลอดเวลา ไม่ว่าจะเวลาที่แม่ไปเจออะไรที่สนุกๆ หรือวันที่แม่มีเรื่องเศร้า แม่ไม่รู้ว่าสิ่งเหล่านี้มันดีหรือเปล่า เพราะบางครั้งเวลาที่แม่คิดถึงพวกเขาแม่ก็อยากจะหัวเราะ แต่บางครั้งมันก็ทำให้แม่อยากร้องไห้ และบางครั้งมันก็ทำให้แม่ยิ้มทั้งน้ำตา ตอนนี้แม่เราไม่ได้เจอหน้ากันเลย แต่พวกเขาก็ยังถามถึงข่าวคราวของลูกอยู่เสมอเนาะ เราเจอกันบ้างในเฟสบุคนะ(เฟสบุคคืออะไรแม่จะอธิบายให้ลูกฟังอีกทีตอน โดนัะ)

แม่ได้มีโอกาสดูกลับไปเปิดอ่านไดอารี่เล่มเก่าๆ แล้วมันทำให้แม่เห็นว่าเรื่องที่แม่บันทึกบ่อยมากที่สุดก็ยังคงเป็นเรื่องของพวกเขา แม่เคยมีกลุ่มเมื่อตอนที่เรียนม.6 และกลุ่มของแม่ก็มีชื่อว่า **The Ghost Gangs** ละ มีเรื่องดีๆ เกิดขึ้นกับแม่มากมาย เป็นเรื่องที่แม่ไม่เคยลืม ไม่ว่าจะเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหนก็ตาม แม่ทุกคนจะจบม.6 ไปแต่ก็เชื่อว่าความเป็นเพื่อนจะจบตามไปด้วย คุณสิจินกระทั่งตอนนี้เรายังคงเป็นเพื่อนกันได้อีก แล้วเรายังก็สัญญากันว่าจะเป็นเพื่อนกันไปจนชั่วลูกชั่วหลานเลย เห็นไหมไม่ใช่แค่พ่อกับแม่หรอกนะที่กำลังรอให้ลูกออกมาเจอ โลกกว้าง แต่ป้าๆทุกคนเขาก็รอลูกอยู่นะ (นี่ก็ไปแล้วก็น่าขำ ถ้าพวกเขารู้ว่าแม่เรียกเขาว่าป้า แม่อาจต้องโดนรุมแน่ๆเลย แต่แม่ก็ทำไปแล้วนี่)

ลูกรู้ใหม่..แม่มีความสุขทุกครั้งที่ได้เขียนเรื่องราวของพวกเขา บ่อยครั้งเลยละที่แม่คิดจะเขียนหนังสือขึ้นมาสักเล่ม เป็นหนังสือที่มีเรื่องราวของ **The Ghost Gangs** แต่บ่อยครั้งเหล่านั้น แม่ก็เขียนไม่เคยจบ มันจึงกลายเป็นแค่ฉบับร่างที่ไม่เคยสมบูรณ์ และก็กองรวมอยู่กับไดอารี่เล่มเก่าๆเหล่านี้ มันคงจะไม่ผิดใช้ไหม หากตอนนี้แม่จะเอางานเขียนเหล่านั้นมาเขียนให้ลูกได้อ่าน อย่างน้อยตอนนี้แม่ก็ขึ้นชื่อว่ากำลังทำสิ่งที่เคยฝัน ฝันมานานกับการเป็นนักเขียน และแม่จะได้บอกพวกเขาแม่ทำตามที่เคยพูดไว้แล้ว

11/05/47

Diary....เล่ม7 ของพี่น

มันคือบางสิ่งทีเรียกว่า....ความทรงจำ
มันคือบางสิ่งทีอยากนำพา....ไปพร้อมปัจจุบัน
มันคือบางสิ่งทีไม่แน่นอน.....ในอนาคต
มันคือบางสิ่งทีรวมทุกสิ่งเอาไว้....

This is something about Once of life

ไม่รู้ว่บางสิ่งเหล่านี้.....จะเริ่มยังง
ไม่รู้ว่บางสิ่งเหล่านี้.....จะจบลงแบบไหน
เหมือนกับทีไม่รู้ว่ The Ghost Gangs

.....จะเป็นยังง

เรื่องราวบางสิ่ง.....กับคนบางคน
อาจบอกเล่าทุกสิ่ง ไม่ได้
แต่บางสิ่งเหล่านี้จะทำให้เรายังนึกถึงกันอยู่
This is something about... Us

จะว่าไปแล้วแม้มีไดอารีอยู่หลายเล่ม ซึ่งแต่ละเล่มแม่ก็ได้บันทึกไปตามช่วงเวลาทีต่างกันออกไป แต่เท่าทีดูแล้ว มีอยู่2-3 เล่มทีมีความแปลก พิเศษอยู่หน่อย ลูกอยากรู้ใช้ใหม่ละว่า มันพิเศษสำหรับแม่ตรงไหน แม่บอกให้ก็ได้อีกตรงทีเป็นเล่มทีเปิดออกมาแล้วหน้าแรกจะเป็นลายมือของคนอื่น แต่เป็นคนทีทำให้แม่ยิ้มทุกครั้งทีได้อ่าน นั่นคือ ไดอารีทีป้า(ซึ่งมีฉายาว่า บาช่า)แต่แม่บอกไว้ก่อนนะว่ชื่อนี้แม่เรียกได้คนเดียว ส่วนลูกต้องเรียกป้าเขาดีๆนะ เขาได้ชื่อเป็นของขวัญให้แม่ แล้วแม่ก็เขียนไดอารีเหล่านั้นให้เขาอ่านเป็นของขวัญอีกที (เหมือนทีแม่กำลังทำให้ลูกนี้งละ)

ลูกอยากรู้ใหม่ว่าป้าเขาเขียนว่าอะไรบ้าง...เดี๋ยว
แม่จะเขียนให้ลูกอ่านนะ

วันเสาร์ 04/09/47

ขอเริ่มต้นด้วยคำนี้...คิดถึงแม่นะ

สนุกเล่มนี้ ฉันไปเจอที่ โรบินสัน มันถูกใจฉันดี เลยนึก
อยากซื้อให้แกหลายครั้งแล้ว แต่ก็ไม่ได้ซื้อสักที คงต้อง
ขอคุณไอเจ้าน้ำที่เก็บตัวบนรถ ไฟ ที่ไล่ฉันลงหาดใหญ่
เออ...ฉันซื้อให้ตัวเองด้วยแบบนี้ไปเสียเลย แต่ว่าเป็นเล่ม
เล็ก ฉันให้แกเล่มใหญ่ เพราะรู้ว่าแกชอบบันทึกเรื่องราว
ต่างๆเอาไว้ มันเหมาะกับแกดี ฉันให้แม่นะ....โอ....(ขอ
สงวนชื่อแม่เองนะ)

แกงเขียนบันทึกเรื่องราวต่างๆที่แกอยากบันทึก ฉัน
อยากให้มันเป็นสมุดที่อยู่กับแกตลอดเวลา อยากให้มัน
เป็นเล่มที่สำคัญกว่าเล่มไหน อยากให้แกเขียนทุกครั้งที่เห็น
หน้าปกมัน ราคามันก็ไม่ได้มากมายนัก หากมันสำคัญที่
ฉันเต็มใจให้แก รักขามันไว้ให้ดีๆ

จาก.....เพื่อนของแก

หลังจากที่แม่เขียนจนจบเล่มแม่ก็มอบมันให้ป้า
เขาได้อ่าน(แต่ก็คอยทวงเป็นระยะๆ^{Λ-Λ}) แล้ว
แม่ก็ได้มาอีกเล่มหนึ่ง จากเพื่อนคนเดิม

10/03/48

Happy Birth Day นะ โอ.....

เป็นสมุดอีกแล้ว หวังว่าแกคงไม่เบื่อนะ แกบอกฉันว่า
อยากได้แบบ ไม่มีเส้น ฉันเลือกรูปแบบนี้ ไม่รู้ว่าแกจะ
ชอบไหม...ฉันชอบมากเลยนะ ข้อความที่แกเขียนใน
ไดอารี่เล่มเก่า หลังจากวันนั้นที่ได้จากแก มันก็อยู่กับ
ฉันตลอด ฉันไม่ได้เร่งรีบที่จะอ่าน เพราะฉันอยากอ่าน
ช้าๆ แต่บางครั้งฉันก็ไม่อยากหยิบขึ้นมาอ่านเพราะมัน
ทำให้ฉันคิดถึงพวกเรา *The Ghost Gangs* คิดถึง
วีรกรรมครั้งก่อนๆ มันทำให้ฉันน้ำตาไหลทุกครั้งเมื่อ
อ่านเรื่องราวที่แกเขียนไว้ ฉันอยากให้คนอื่นได้อ่าน
บ้างจัง ฉันอยากอ่านเวลากลับ ไปอยู่จุดนั้น ที่ๆมีพวก

เรา

พวกเราเล่นคบหัว ค่ำกัน ไปค้ำกันมาอย่างสนุก อยาก
 กลับ ไปเป็นพวกเราก่อนนั้น ฉันคิดถึงมัน คิดถึงความทรง
 จำเหล่านั้น ฉันคิดถึงนะที่เขียนไดอารี่เล่าเรื่องราวต่างๆ
 ให้ฉัน ได้อ่าน เอ้อชื่อฉันเหมือนกำลังพูดกับฉัน ฉันคิดถึงใจที่
 ฉันสามารถเป็นเพื่อนที่เกววงใจ ส่วนแรกก็คือเพื่อนที่ฉัน
 รักและ ให้อางใจเสมอเช่นกัน

เฮ้อ.....เขียน ไปแล้วแม่อีกคิดถึงพวกเขา
 จังเลยลูก แม่อุ้สึกว่าแม่ ได้รับสิ่งดีๆมากมายจาก
 พวกเขา ไม่ใช่แค่เท่านั้นแต่ยังมีเรื่องราวที่น่า
 ประทับใจมากมายที่แม่ไม่สามารถเล่าให้ลูกฟัง
 ได้หมดในเวลาเนี้ แม่มักบอกกับตัวเองเสมอว่า
 สิ่งเหล่านี้ แม่มันจะเป็นแค่ครั้งหนึ่งในชีวิตของ
 แม่ แต่มันจะคงอยู่ตลอดไปจริงๆ
 ก่อนจะถึงบรรทัดสุดท้าย แม่อยากบอกพวกเขา
 ว่า.....The Ghost Gangs

แค่ได้คิดถึงก็เป็นสุขใจ และจะคิดถึงเธอ
 ตลอดไป สัญญา



ขอบคุณ...เวลาที่ฝนตกยังมีเธอเป็นเพื่อน

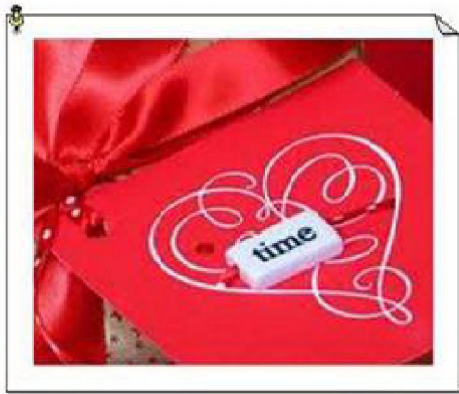
แทน คำ ขอบ คุ ณ



ขอบคุณ...ในวันที่ฝนตกยังมีเธอเป็นเพื่อน

ยังมี...ถ้าขอบคุณถึงมากมายนะก็ฉันตั้งใจให้เป็นสิ่งดี

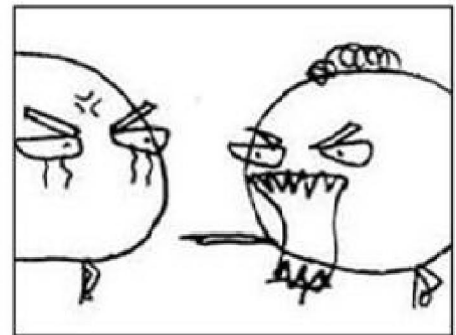




ขอบคุณ....เวลาที่ทำให้เราได้เรียนรู้กันและกัน



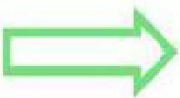
ขอบคุณ....เรื่องราวที่ทำให้เราได้จดจ่อใจให้ด้วยกัน



ขอบคุณ...วันที่ทะเลาะกัน ที่ทำให้รู้ว่าศักดิ์ศรี ไม่ได้สำคัญกว่าคำว่าเพื่อน



ขอบคุณ...ขอบคุณจริงๆสำหรับทุกสิ่งที่ผ่านมา ขอบคุณที่เป็นเพื่อนกัน
สุดท้ายแล้ว....



บทส่งท้าย...จากอีกคนที่ห่วงใย

กมลวรรณ...อมบอบชกนุเอจจ

ขอจบเพลงนี้ให้ลูกนะ

เพลง.....อีกคนที่ห่วงใย

ศิลปิน : ศิม ศิมคำพา ภาวิณีกุลกร

อยากเป็นลมฟ้าอ่อน ให้เธอคนที่ร้อนใจ พัดพาทุกขโมก

โรคนัย ให้ห่างไกลจากคนดี

อยากเป็นลมแดดเย็น อยู่ข้างเคียงเธอทุกที มีคนนไว้ดาวคืน

นี้ให้มันก้าวเดินต่อไป

*ให้เธอรู้ว่ามี อีกคนที่ห่วงใย และจะอยู่เคียงเธอถึงวัน

ให้เธอรักใจ และไม้ออมไหวหาวัน เพราะฉันจะเป็นแรงใจให้

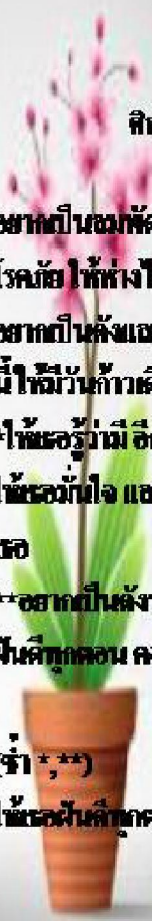
เธอ

**อยากเป็นลมหนาวอุ่น ให้เธอพบนุสนทนที่อ่อนอ่อน ให้เธอ

ฝันดีทุกตอน ลอยร้องก้องเธอทุกคืน

(จำ **,*)

ให้เธอฝันดีทุกตอน ลอยร้องก้องเธอทุกคืน



การ์ดนี้.....ให้ลูกนะ

ลูกมีกำหนดออกมาดูโลกกว้าง.....

ออกมาใช้ชีวิตร่วมกับพ่อและแม่.....

ในเดือน พฤษภาคมนี้แล้วเจอกันนะ





The Ghost Gang

สัญญา... เรงคือเพื่อนที่รักมากที่สุดตลอดไป.....

ขอบคุณ.....

- ข้อมูลเรื่องทายนิสัยจากปีเกิด จาก <http://www.mthai.com> (กอตมันน์ผู้หญิงอยากรู้)

- ภาพน่ารักๆ จาก <http://www.google.com>

- เนื้อเพลงดีๆ จาก <http://www.siamzone.com>

- เพลงทราๆ จาก <http://www.4shared.com>

จัดทำโดย
ชูรีนา กูมะ
วิทยาลัยชุมชน ยะลา
สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

